

GODOVI IN MAŠNI NAMENI 19.7. – 26.7.2026	
NEDELJA 19.7.	16. nedelja med letom Ru: 7.30 – za farane in blagoslov naših poti Lo: 10.00 +brata Drago in Julijan ter starši Jurše
PONEDEL. 20.7.	Marjeta Antiohijska, mučenka Lo: 14.00 +Helena Stebernak, pogreb in zadušnica Lo: 18.00 +sestra Marija, Žiga in prezgodaj umrli otroci
TOREK 21.7.	Danijel (Danilo), prerok Ru: 18.00 – molitev pred Najsvetejšim Ru: 18.30 +starši Ana in Jakob Kojzek
SREDA 22.7.	Marija Magdalena, svetopisemska žena Ru: 7.30 -za dar zdravja
ČETRTEK 23.7.	Brigita Švedska, redovnica 17.30 – molitev pred Najsvetejšim 18.00 +oče Rihard in brat Rihard Žvikart
PETEK 24.7.	Krištof, mučenec Ru: 18.30 +družina Lešnik in Kukovec +Janez Trup, zadušnica
SOBOTA 25.7.	Jakob Starejši, apostol Lo: 18.00 +starši Kraner
NEDELJA 26.7.	Joahim in Ana, starši Device Marije, dan starih staršev Pu: 8.30 +družina Strelec in Ramšak, +Jernej in Anica Vranc +starši Franc in Alojzija Ditmajer, Rudi Babič in tete Marija Pu: 10.00 +Ana Jodl, starši in bratje +Franc in Karolina Paulič

Oznanila:

Danes po sv. maši blagoslov prevoznih sredstev; vaš dar namenjen za misijone

26.7., v obhajamo ANINO NEDELJO v Puščavi ; ob 8.30 sv. maša na griču(v primeru slabega vremena v župnijski cerkvi), **ob 10. uri sv. maša in priložnost za sv. spoved v župnijski cerkvi, sledi blagoslov prevoznih sredstev**

Molitev pred Najsvetejšim je v tem tednu namenjena za blagoslov na poteh našega življenja ter v zahvalo za stare starše in vse, ki so nam posredovali vero; k temu nas še posebej nagovarjajo svetniki tega tedna

Zakrament sv. zakona želita prejeti Sebastijan Vaner in Tamara Piberčnik

GODOVI IN MAŠNI NAMENI 19.7. – 26.7.2026	
NEDELJA 19.7.	16. nedelja med letom Ru: 7.30 – za farane in blagoslov naših poti Lo: 10.00 +brata Drago in Julijan ter starši Jurše
PONEDEL. 20.7.	Marjeta Antiohijska, mučenka Lo: 14.00 +Helena Stebernak, pogreb in zadušnica Lo: 18.00 +sestra Marija, Žiga in prezgodaj umrli otroci
TOREK 21.7.	Danijel (Danilo), prerok Ru: 18.00 – molitev pred Najsvetejšim Ru: 18.30 +starši Ana in Jakob Kojzek
SREDA 22.7.	Marija Magdalena, svetopisemska žena Ru: 7.30 -za dar zdravja
ČETRTEK 23.7.	Brigita Švedska, redovnica 17.30 – molitev pred Najsvetejšim 18.00 +oče Rihard in brat Rihard Žvikart
PETEK 24.7.	Krištof, mučenec Ru: 18.30 +družina Lešnik in Kukovec +Janez Trup, zadušnica
SOBOTA 25.7.	Jakob Starejši, apostol Lo: 18.00 +starši Kraner
NEDELJA 26.7.	Joahim in Ana, starši Device Marije, dan starih staršev Pu: 8.30 +družina Strelec in Ramšak, +Jernej in Anica Vranc +starši Franc in Alojzija Ditmajer, Rudi Babič in tete Marija Pu: 10.00 +Ana Jodl, starši in bratje +Franc in Karolina Paulič

Oznanila:

Danes po sv. maši blagoslov prevoznih sredstev; vaš dar namenjen za misijone

26.7., v obhajamo ANINO NEDELJO v Puščavi ; ob 8.30 sv. maša na griču(v primeru slabega vremena v župnijski cerkvi), **ob 10. uri sv. maša in priložnost za sv. spoved v župnijski cerkvi, sledi blagoslov prevoznih sredstev**

Molitev pred Najsvetejšim je v tem tednu namenjena za blagoslov na poteh našega življenja ter v zahvalo za stare starše in vse, ki so nam posredovali vero; k temu nas še posebej nagovarjajo svetniki tega tedna

Zakrament sv. zakona želita prejeti Sebastijan Vaner in Tamara Piberčnik

MOLI IN DELAJ - SHALOM

Glasilo župnij Sv. Lovrenc na Pohorju, Sv. Marija v Puščavi in Ruše

Leto MMXXVI, št. 51, 19.7.2026, mob. 031-587-955

Še drugo priliko jim je povedal; rekel je: »Nebeško kraljestvo je podobno gorčičnemu zrnju, ki ga je nekdo vzel in vsejal na svoji njivi. To je res najmanjše od vseh semen; ko pa zraste, je večje kakor zelišča in postane drevo, tako da priletijo ptice neba in gnezdijo na njegovih vejah. «In povedal jim je spet drugo priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, ki ga je vzela žena in ga umésila v tri merice moke, dokler se ni vse prekvasilo.«

Mt 13,31–33

Mt 13,24–43

NAJPREJ JE POTREBNO POČAKATI NA SADOVE

Na spletu danes ni težko najti opisov in podobe ljuljke. Na eni od strani piše približno takole: Ljuljka je tako podobna pšenici, da jo v nekaterih področjih poimenujejo kot žito. Ljuljka in pšenica sta si izredno podobni, vse dokler ne zraste klas, potem pa se razlikujeta po:

- Pšenični klasi so tako težki, da celotno rastlino upognejo, medtem ko so klasi ljuljke lahki in ostanejo pokončni.
- Ko klasi dozori, se pri pšenici obarvajo zlato rjavo, pri ljuljki pa počrnijo.
- Ko ljuljka dozori, se zrna nagnejo proč od stebela, pri pšenici pa ostanejo tako, kot so rasla.

Opis ljuljke nam lahko pomaga razumeti, zakaj je potrebno počakati do žetve. Ko je ljuljka majhna je ni mogoče ločiti od pšenice, ko dobiva svojo končno podobo, pa je žetev pred vrati.

Ob tem in ob naslednjih dveh prispodobah sem pomislil, da je najbrž res pogosto težko ločiti dobro od slabega. Če pogledamo pšenico, vidimo, da je na začetku podobna ljuljki. No, zrna so nekoliko večja in lepša. Lahko bi rekli, da je mogoče prepoznati dobro že v kali. A to nam ovrže prilika o gorčičnem zrnju in o kvasu. Gorčično zrno ni ravno zgledno, kvas pa so glive, ki so na videz prav neugledne. V samem začetku torej zla ni lahko ločiti od dobrega.

Torej je potrebno čakati! Na kaj že? Na sadove! Jezus pravi na drugem mestu: *Drevo se pozna po sadu*. Tu pa se mi zastavi resno vprašanje. Kakšni pa naj bi bili naši sadovi? Da se ne oddaljimo od prilike, se vprašajmo, v čem je razlika med ljuljko in pšenico, med gorčico in kako drugo rastlino, med kvasom in drugimi glivami. Pšenica je hrana za ljudi, gorčično zrno daje zavetje, kvas pa omogoča, da je kruh dober, da je rahel, okusen. Sadovi naj bi torej bili tisti, po katerih se nekaj prepozna za dobro ali slabo. Če prinašajo sad, ki drugega nasiti, dajejo okus in varnost, potem so pravi.

E. Mozetič

MOLI IN DELAJ - SHALOM

Glasilo župnij Sv. Lovrenc na Pohorju, Sv. Marija v Puščavi in Ruše

Leto MMXXVI, št. 51, 19.7.2026, mob. 031-587-955

Še drugo priliko jim je povedal; rekel je: »Nebeško kraljestvo je podobno gorčičnemu zrnju, ki ga je nekdo vzel in vsejal na svoji njivi. To je res najmanjše od vseh semen; ko pa zraste, je večje kakor zelišča in postane drevo, tako da priletijo ptice neba in gnezdijo na njegovih vejah. «In povedal jim je spet drugo priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, ki ga je vzela žena in ga umésila v tri merice moke, dokler se ni vse prekvasilo.«

Mt 13,31–33

Mt 13,24–43

NAJPREJ JE POTREBNO POČAKATI NA SADOVE

Na spletu danes ni težko najti opisov in podobe ljuljke. Na eni od strani piše približno takole: Ljuljka je tako podobna pšenici, da jo v nekaterih področjih poimenujejo kot žito. Ljuljka in pšenica sta si izredno podobni, vse dokler ne zraste klas, potem pa se razlikujeta po:

- Pšenični klasi so tako težki, da celotno rastlino upognejo, medtem ko so klasi ljuljke lahki in ostanejo pokončni.
- Ko klasi dozori, se pri pšenici obarvajo zlato rjavo, pri ljuljki pa počrnijo.
- Ko ljuljka dozori, se zrna nagnejo proč od stebela, pri pšenici pa ostanejo tako, kot so rasla.

Opis ljuljke nam lahko pomaga razumeti, zakaj je potrebno počakati do žetve. Ko je ljuljka majhna je ni mogoče ločiti od pšenice, ko dobiva svojo končno podobo, pa je žetev pred vrati.

Ob tem in ob naslednjih dveh prispodobah sem pomislil, da je najbrž res pogosto težko ločiti dobro od slabega. Če pogledamo pšenico, vidimo, da je na začetku podobna ljuljki. No, zrna so nekoliko večja in lepša. Lahko bi rekli, da je mogoče prepoznati dobro že v kali. A to nam ovrže prilika o gorčičnem zrnju in o kvasu. Gorčično zrno ni ravno zgledno, kvas pa so glive, ki so na videz prav neugledne. V samem začetku torej zla ni lahko ločiti od dobrega.

Torej je potrebno čakati! Na kaj že? Na sadove! Jezus pravi na drugem mestu: *Drevo se pozna po sadu*. Tu pa se mi zastavi resno vprašanje. Kakšni pa naj bi bili naši sadovi? Da se ne oddaljimo od prilike, se vprašajmo, v čem je razlika med ljuljko in pšenico, med gorčico in kako drugo rastlino, med kvasom in drugimi glivami. Pšenica je hrana za ljudi, gorčično zrno daje zavetje, kvas pa omogoča, da je kruh dober, da je rahel, okusen. Sadovi naj bi torej bili tisti, po katerih se nekaj prepozna za dobro ali slabo. Če prinašajo sad, ki drugega nasiti, dajejo okus in varnost, potem so pravi.

E. Mozetič